

[Indenrigs- og boligministeren.]

omstændighed, at de civile værnepligtige ikke sådan som en ikke ubetydelig del af de almindelige værnepligtige er udsat for at blive udtaget til befalingsmandselever med deraf følgende væsentlig forlænget tjenestetid. Men for det andet har det i det hele taget været hensigten gennem kravet om længere tjenestetid for de civile værnepligtige at sikre, at der bag ønsket om fritagelse virkelig lå alvorlige samvittighedsmæssige motiver. Jeg føler mig overbevist om, at denne argumentation stadig har fuld gyldighed, så at det må befrygtes, at en ændring af principperne for fastsættelsen af de civile værnepligtiges tjenestetid kunne virke en stigning i antallet af værnepligtige, som begærer sig fritaget for militærtjeneste, uden at man har sikkerhed for, at der virkelig er samvittighedsmæssige grunde derfor.

Jeg vil gerne på dette sted oplyse, at der i den senere tid, sidst ved sessionerne i 1951, er blevet behandlet ialt ca. 860 andragender om fritagelse for militærtjeneste af samvittighedsgrunde mod sidste år ca. 330. Af disse 860 har godt 100 dog alene søgt om at blive indkaldt til sundhedstropperne. Af resten af andragenderne er størstedelen, nemlig godt 400, indgivet af værnepligtige, der allerede har gennemgået den første uddannelse ved værnene. Tilbage bliver der altså ca. 300 værnepligtige, der ikke tidligere har været indkaldt, og som derfor nu skal ind til civilt arbejde. Sidste år var det tilsvarende tal ca. 170.

Man kunne rejse det spørgsmål, om det ikke ville være mere konsekvent nu, da den normale militære tjenestetid er endeligt fastsat til ca. 12 måneder, at foretage den nødvendige ændring i lovens § 5, hvori jo netop reglen om den normale varighed af det civile arbejde er indeholdt. Hertil må jeg sige, at det vel ville have været det naturligeste, hvis forholdet ikke havde været det, at man næppe kommer udenom ret snart at tage spørgsmålet om en række andre ændringer i den gældende lov op til overvejelse.

For det første må man regne med, at den gennemgribende revision af værnepligtslovgivningen, som i nogen tid har været forberedt, ret snart vil kunne afsluttes med fremsættelse af et forslag til en ny værnepligtslov. Alene dette vil gøre det ønskeligt, at der foretages forskellige ændringer i loven for at bringe den i overensstemmelse med den iøvrigt gældende lovgivning om værnepligtsforhold.

Jeg skal endvidere nævne, at der i lovens § 8 indeholdes straffebestemmelser, der omfatter fængselsstraf, oven i købet til en varig-

hed af for tiden 18 måneder, svarende til tjenestetidens længde, og da det forekommer urimeligt hårdt, forhandler man for tiden med justitsministeriet om muligheden for at gennemføre en ændring, der tilsigter, at de frihedsstraffe, som må kunne anvendes til disciplinært brug, i fremtiden bliver hæftestrafte.

Det er altså under overvejelse på forskellige områder at foretage ændringer i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, og derfor har jeg fundet det rigtigst, at den ajourføring af tjenestetidsbestemmelserne, som nødvendigvis må foretages nu, gennemføres i form af en ændring af lovens § 9, uden at en ændring af § 5 finder sted.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at indstille lovforslaget til velvillig og hurtig behandling.

Formanden: Jeg giver derefter ordet til den højtærede arbejds- og socialminister, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven for så vidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderenter m. v.

Efter de nugældende bestemmelser i folkeforsikringslovens § 85 kan regulering af alders- og invaliderenten kun finde sted een gang årlig, nemlig pr. 1. april. Denne bestemmelse har i forbindelse med den stærke stigning i prisniveauet, som har fundet sted i årene under og efter krigen, medført, at rigsdagen år efter år er blevet stillet overfor forslag om ved særlige love at bevilge rentemodtagerne et ekstraordinært tillæg til delvis dækning af prisstigninger, som er indtruffet i tiden mellem de ordinære reguleringer. Også i år er pristallet steget stærkt; fra januar til juli er det således gået op med 20 points, og rentemodtagerne ville derfor i dag være berettiget til en forhøjelse af renten med 6 pct., hvis folkeforsikringsloven i sin nugældende formulering havde åbnet adgang til regulering efter det senest offentliggjorte pristal.

Da regeringen anser det for ønskeligt, at der findes frem til en ordning, hvorefter man undgår de årligt tilbagevendende reguleringer i form af ekstratillæg og i stedet sætter en bestemmelse, der giver adgang til at regulere renten i overensstemmelse med svingningerne i pristallet, bestemmes det i det forelagte lovforslag, at reguleringsbestemmelsen ændres således, at der fremtidig bliver adgang til at regulere renten to gange